

چهل حدیث نورانی از رسول رحمت

پیامبر اکرم (ص) می‌فرماید: در سه چیز برای امت خود احساس خطر می‌کنم: گمراهی، بعد از آن که هدایت و معرفت پیدا کردند، لغزش‌های به وجود آمده از فتنه‌ها و آرزوهای نفسانی و شهوت‌پرستی...

پیامبر اکرم (ص) می‌فرماید: در سه چیز برای امت خود احساس خطر می‌کنم: گمراهی، بعد از آن که هدایت و معرفت پیدا کردند، لغزش‌های به وجود آمده از فتنه‌ها و آرزوهای نفسانی و شهوت‌پرستی.

به گزارش خبرگزاری فارس، احادیث بسیاری از حضرت ختمی مرتبت به یادگار مانده که 40 حدیث از ایشان به شرح زیر است:

1- لا تُصَيِّعُوا صَلَاتِكُمْ، فَإِنَّ مَنْ ضَيَّعَ صَلَاتَهُ، حُشِرَ مَعَ قَارُونَ وَ هَامَانَ، وَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَدْخُلَهُ النَّارَ مَعَ الْمُنَافِقِينَ. (وسائل الشَّيْخِ: ج 4، ص 30، ح 4431)

نماز را سبک و ناچیز بشمارید، هر کس نسبت به نمازش بی‌اعتنا باشد و آنرا سبک و ضایع گرداند، همنشین قارون و هامان خواهد گشت و حق خداوند است که او را همراه منافقین در آتش داخل کند.

2- مَنْ مَشَى إِلَى مَسْجِدٍ مِنْ مَسَاجِدِ اللَّهِ، فَلَهُ يَكُلُ حُطُوهُ حَطَاها حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى مَنْزِلِهِ، عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَ مَحَى عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ، وَ رَفَعَ لَهُ عَشْرَ دَرَجَاتٍ.

(عقاب الأعمال: ص 343، س 14، وسائل الشَّيْخِ: ج 5، ص 201، ح 6328)

هر کس قدمی به سوی یکی از مساجد خداوند بردارد، برای هر قدم ثواب ده حسنه است تا برگردد به منزل خود، و ده خطا از لغزش‌هایش پاک می‌شود، همچنین در پیشگاه خداوند ده درجه ترفیع می‌یابد.

3- بَيْتَمَا رَسُولُ اللَّهِ (ص) جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ، إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ فَقَامَ يَصَلِّي، فَلَمْ يَتِمَّ رُكُوعَهُ وَ لَا سُجُودَهُ، فَقَالَ: نَقَرَ كَتِفَ الْعَرَابِ، لَئِنْ مَاتَ هَذَا وَ هَكَذَا صَلَوَتُهُ لَيَمُوتَنَّ عَلَى غَيْرِ دِينِي.

(وسائل الشَّيْخِ: ج 4، ص 31، ح 4434)

رسول خدا (ص) در مسجد نشسته بود که شخصی وارد شد و مشغول خواندن نماز شد و رکوع و سجودش را کامل انجام نمی‌داد و عجله و شتاب می‌کرد. حضرت فرمود: کار این شخص همانند کلاغی است که منقار بر زمین می‌زند، اگر با این حالت از دنیا برود بر دین من نمرده است.

4- قَالَ (ص) لِعَلِيٍّ (ع): أَنَا رَسُولُ اللَّهِ الْمُبْلِغُ عَنْهُ، وَ أَنْتَ وَجْهُ اللَّهِ وَ الْمُؤْتَمُّ بِهِ، فَلَا تَطِيرَ لِي إِلَّا أَنْتَ، وَ لَا مِثْلَ لِكَ إِلَّا أَنَا.

(تأویل الآيات الظاهرة: ص 549، س 5 و تفسیر البرهان: ج 4، ص 184، س 26)

رسول خدا (ص) به امام علی (ع) فرمود: من رسول خدا هستم، که از طرف او تبلیغ و هدایت می‌کنم. و تو وجه الله هستی، که امام و مقتدای (بندگان خدا) خواهی بود، پس نظیری برای من وجود ندارد مگر تو و همانند تو نیست، مگر من.

5- قَالَ (ص): يَا أَبَا ذَرٍّ، الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَ جَنَّةُ الْكَافِرِ، وَ مَا أَصْبَحَ فِيهَا مُؤْمِنٌ إِلَّا وَ هُوَ حَزِينٌ، وَ كَيْفَ لَا يَحْزَنُ الْمُؤْمِنُ وَ قَدْ أَوْعَدَهُ اللَّهُ أَنَّهُ وَارِدٌ جَهَنَّمَ.

(أمالی طوسی: ج 2، ص 142، بحار الأنوار: ج 74، ص 80، ح 3)

فرمود: ای ابوذر، دنیا زندان مؤمن و بهشت کافران است، مؤمن همیشه محزون و غمگین است، چرا چنین نباشد و حال آن که خداوند به او - در مقابل گناهان و خطاهایش - وعده مجازات و دخول جهنم را داده است.

6- وَ قَالَ (ص): يَا عَلِيُّ! إِفْتَحْ طَعَامَكَ بِالْمِلْحِ، فَإِنَّ فِيهِ شِفَاءٌ مِنْ سَبْعِينَ دَاءً، مِنْهَا: الْجُثُونُ وَ الْجُدَامُ وَ الْبَرَصُ وَ وَجَعُ الْحَلْقِ وَ الْأَضْرَاسِ وَ وَجَعُ الْبَطْنِ.

(محاسن برقی: ص 593، ح 110، بحار: ج 63، ص 398، ح 20)

رسول خدا (ص) به امام علی (ع) فرمود: غذای خود را با (تناول کردن کمی) نمک شروع نما، همانا که در آن درمان و شفاء هفتاد نوع بلا و آفت خواهد بود، که دیوانگی، پیسی، جذام، درد و ناراحتی‌های حلق، دندان‌ها و شکم و معده از آنها است.

7- شَرَّ النَّاسِ مَنْ بَاعَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَا، وَ شَرُّ مِنْ ذَلِكَ مَنْ بَاعَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَا غَيْرِهِ.

(من لا يحضره الفقيه: ج 4، ص 353، ح 5762 چاپ جامعه مدرسین)

بدترین افراد کسی است که آخرت خود را به دنیایش بفروشد و بدتر از او آن کسی خواهد بود که آخرت خود را برای دنیای دیگری بفروشد.

8- ثَلَاثَةٌ أَخَافُهُنَّ عَلَى أُمَّتِي: الضَّلَالَةُ بَعْدَ الْمَعْرِفَةِ، وَ مُضِلَاتُ الْفِتَنِ، وَ شَهْوَةُ الْبَطْنِ وَ الْقَرْحِ.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 158، بحار الأنوار: ج 10، ص 368، ح 15)

در سه چیز برای امت خود احساس خطر می‌کنم: گمراهی، بعد از آن که هدایت و معرفت پیدا کرده باشند. گمراهی‌ها و لغزش‌های به وجود آمده از فتنه‌ها. مشتتهای شکم، و آرزوهای نفسانی و شهوت‌پرستی.

9- ثَلَاثَةٌ مِنَ الدُّنُوبِ تَعَجَّلُ عُقُوبَتُهَا وَ لَا تُؤَخَّرُ إِلَى الْآخِرَةِ: عُقُوبَةُ الْوَالِدَيْنِ، وَ الْبَغْيُ عَلَى النَّاسِ، وَ كَفْرُ الْإِحْسَانِ.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 13، بحار الأنوار: ج 70، ص 373، ح 7)

عقاب و مجازات سه دسته از گناهان زودرس است و به قیامت کشانده نمی‌شود: ایجاد ناراحتی برای پدر و مادر، ظلم در حق مردم، ناسپاسی در مقابل کارهای نیک دیگران.

10- إِنْ أَعْجَزَ النَّاسُ مَنْ عَجَزَ عَنِ الدُّعَاءِ، وَ إِنْ أَبْخَلَ النَّاسُ مَنْ بَخَلَ بِالسَّلَامِ.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 87، بحار الأنوار: ج 90، ص 291، ح 11)

عاجز و ناتوان‌ترین افراد کسی است که از دعا و مناجات با خداوند ناتوان و محروم باشد، و بخیل‌ترین اشخاص کسی خواهد بود که از سلام کردن خودداری کند.

11- إِذَا تَلَقَيْتُمْ فِتْلَاقًا بِالسَّلَامِ وَ التَّصَافُحِ، وَ إِذَا تَفَرَّقْتُمْ فَتَفَرَّقُوا بِالسَّلَامِ.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 219، بحار الأنوار: ج 73، ص 4، ح 13)

هنگام برخورد و ملاقات با یکدیگر، سلام و مصافحه نمائید و موقع جدا شدن، برای همدیگر طلب آمرزش کنید.

12- بَكِّرُوا بِالصَّدَقَةِ، فَإِنَّ الْبَلَاءَ لَا يَتَخَطَّاهَا.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 157، بحار الأنوار: ج 93، ص 177، ح 8)

صبحگاهان حرکت و کار خود را با دادن صدقه شروع کنید، چون بلاها و آفت‌ها را بر طرف می‌کند.

13- يَوْمَ يَأْتِي الرَّجُلُ فِي قَبْرِهِ بِالْعَذَابِ، فَإِذَا أَتَى مِنْ قَبْلِ رَأْسِهِ دَفَعَتْهُ تِلَاوَةُ الْقُرْآنِ، وَ إِذَا أَتَى مِنْ قَبْلِ يَدَيْهِ دَفَعَتْهُ الصَّدَقَةُ، وَ إِذَا أَتَى مِنْ قَبْلِ رِجْلَيْهِ دَفَعَتْهُ مَشِيئَةُ إِلَى الْمَسْجِدِ.

(مسکن الفؤاد شهید ثانی: ص 50، س 1)

هنگامی که بدن مرده را در قبر قرار دهند، چنانچه عذاب از بالای سر بخواد وارد شود، تلاوت قرآن‌اش مانع عذاب می‌شود و چنانچه از مقابل وارد شود، صدقه و کارهای نیک مانع آن است. و چنانچه از پائین پا بخواد وارد شود، رفتن به سوی مسجد مانع آن خواهد شد.

14- عَلَيْكُمْ بِمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بَعَثَنِي بِهَا، وَ إِنَّ مِنْ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ: أَنْ يَعْفُو الرَّجُلُ عَمَّنْ ظَلَمَهُ، وَ يَعْطِي مَنْ حَرَمَهُ، وَ يَصِلَ مَنْ قَطَعَهُ، وَ أَنْ يَعُودَ مَنْ لَا يَعُودُ.

(أمالی طوسی: ج 2، ص 92، بحار الأنوار: ج 66، ص 375، ح 24)

بر شما باد رعایت مکارم اخلاق، که خداوند مرا بر آن‌ها مبعوث کرد، و - بعضی از - آن‌ها عبارتند از: کسی که بر تو ظلم کند - به جهت غرض شخصی - او را ببخش، کسی که تو را نسبت به چیزی محروم کند، کمکش نما، با شخصی که با تو قطع دوستی کند رابطه دوستی داشته باش، شخصی که به دیدار تو نیاید به دیدارش برو.

15- مَنْ وَجَدَ كَسْرَةً أَوْ تَمْرَةً فَأَكَلَهَا لَمْ يَفَارِقْ جَوْفَهُ حَتَّى يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُ.

(أمالی صدوق: ص 246، ج 14، بحار الأنوار: ج 63، ص 430، ح 12)

هر کس تکه‌ای نان یا دانه‌ای خرما در جایی ببیند، و آن را بردارد و میل کند، مورد رحمت و مغفرت خداوند قرار می‌گیرد.

16- مَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 56، بحار الأنوار: ج 72، ص 120، ح 7)

کسی اظهار تواضع و فروتنی نکرده، مگر آن که خداوند متعال او را رفعت و عزت بخشیده است.

17- مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا، كَانَ لَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ صَدَقَةٌ.

(أعيان الشيعة: ج 1، ص 305، بحار الأنوار: ج 100، ص 151، ح 17)
هر کس بدهکار ناتوانی را مهلت دهد، برای هر روزش ثواب صدقه در راه خدا منظور می‌شود.

18- مَا مِنْ هُدْهُدٍ إِلَّا وَ فِي جِنَاحِهِ مَكْتُوبٌ بِالسَّرِّيَانِيَةِ «171; أَلْ مُحَمَّدٌ خَيْرُ الْبَرِيَةِ».

(أمالی طوسی: ج 1، ص 360، بحار الأنوار: ج 27، ص 261، ح 2)
هیچ پرنده‌ای به نام هدهد وجود ندارد مگر آن که روی بال‌هایش به لغت سریانی نوشته شده است: آل محمد (ص) بهترین مخلوق روی زمین هستند.

19- يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ، الصَّابِرُ مِنْهُمْ عَلَى دِينِهِ كَالْقَابِضِ عَلَى الْجَمْرِ.

(أمالی طوسی: ج 2، ص 92، بحار الأنوار: ج 28، ص 47، ح 9)
زمانی بر مردم خواهد آمد که صبر کردن در برابر مسائل دین - و عمل به دستورات آن - همانند در دست گرفتن آتش گداخته است.

20- سَيَأْتِي زَمَانٌ عَلَى أُمَّتِي يَفِرُّونَ مِنَ الْعُلَمَاءِ كَمَا يَفِرُّ الْعَتَمُ مِنَ الدَّيْبِ، يُتْلَاهُمُ اللَّهُ بِثَلَاثَةِ أَشْيَاءٍ: الْأَوَّلُ: يَرْفَعُ الْبَرَكَةَ مِنْ أَمْوَالِهِمْ، وَ

الثَّانِي: سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا جَائِرًا، وَ الثَّلَاثُ: يَخْرُجُونَ مِنَ الدُّنْيَا بِلا إِيمَانٍ.

(مستدرک الوسائل: ج 11، ص 376، ح 13301)

زمانی بر امت من خواهد آمد که مردم از علماء گریزان شوند، همان طوری که گوسفند از گرگ گریزان است، خداوند چنین جامعه‌ای را به سه نوع عذاب مبتلا می‌گرداند: 1 - برکت و رحمت خود را از اموال ایشان برمی‌دارد. 2 - حکمفرمائی ظالم و بی مروت را بر آن‌ها مسلط می‌گرداند. 3 - هنگام مرگ و جان دادن، بی‌ایمان از این دنیا خواهند رفت.

21- الْعَالِمُ بَيْنَ الْجَهَالِ كَالْحَيِّ بَيْنَ الْأَمْوَاتِ، وَ إِنِّ طَالِبَ الْعِلْمِ يَسْتَعْفِرُ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى حَيْتَانَ الْبَحْرِ، وَ هَوَامَّهُ، وَ سُبَاعُ الْبَرِّ وَ أَنْعَامُهُ،

فَاطْلُبُوا الْعِلْمَ، فَإِنَّهُ السَّبَبُ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، وَ إِنِّ طَلَبَ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ.

(بحار الأنوار: ج 1، ص 172، ح 25)

دانشمندی که بین گروهی نادان قرار گیرد همانند انسان زنده‌ای است بین مردگان، و کسی که در حال تحصیل علم باشد تمام موجودات برایش طلب مغفرت و آمرزش می‌کنند، پس علم را فراگیرید چون علم وسیله قرب و نزدیکی شما به خداوند است، و فراگیری علم، بر هر فرد مسلمانی فریضه است.

22- مَنْ زَارَ عَالِمًا فَكَأْتَمَا زَارْتَنِي، وَ مَنْ صَافَحَ عَالِمًا فَكَأْتَمَا صَافَحْتَنِي، وَ مَنْ جَالَسَ عَالِمًا فَكَأْتَمَا جَالَسْتَنِي، وَ مَنْ جَالَسْتَنِي فِي الدُّنْيَا أُجِلْسْتَهُ

مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

(مستدرک الوسائل: ج 17، ص 300، ح 21406)

هر کس به دیدار و زیارت عالم و دانشمندی برود مثل آن است که مرا زیارت کرده، هر که با دانشمندی دست دهد و مصافحه کند مثل آن که با من مصافحه نموده، هر شخصی همنشین دانشمندی گردد، مثل آن است که با من مجالست کرده، و هر که در دنیا با من همنشین شود، در آخرت همنشین من خواهد گشت.

23- مَنْ تَزَوَّجَ امْرَأَةً لِمَالِهَا وَ كَلَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ، وَ مَنْ تَزَوَّجَهَا لِجَمَالِهَا رَأَى فِيهَا مَا يَكْرَهُ، وَ مَنْ تَزَوَّجَهَا لِدِينِهَا جَمَعَ اللَّهُ لَهُ ذَلِكَ.

(تهذيب الأحكام: ج 7، ص 399، ح 5)

فرمود: هر کس زنی را به جهت ثروتش ازدواج کند خداوند او را به همان واگذار می‌نماید، و هر که با زنی به جهت زیبایی و جمالش ازدواج کند خوشی نخواهد دید، و کسی که با زنی به جهت دین و ایمانش تزویج نماید خداوند خواسته‌های او را تأمین می‌گرداند.

24- مَنْ قَلَّ طَعَامُهُ، صَحَّ بَدَنُهُ، وَ صَفَا قَلْبُهُ، وَ مَنْ كَثُرَ طَعَامُهُ سَقَمَ بَدَنُهُ وَ قَسَا قَلْبُهُ.

(تنبيه الخواطر، معروف به مجموعه ورام: ص 548، بحار الأنوار: ج 59، ص 268، ح 53)

هر که خوراکش کم‌تر باشد، بدنش سالم و قلبش با صفا خواهد بود و هر کس خوراکش زیاد باشد، امراض جسمی بدنش و کدورت، قلبش را فرا خواهد گرفت.

25- لَا تُشْبِعُوا، فَيُطْفَأُ نُورُ الْمَعْرِفَةِ مِنْ قُلُوبِكُمْ.

(مستدرک الوسائل: ج 16، ص 218، ح 19646)

شکم خود را از خوراک سیر و پر مگردانید، چون که سبب خاموشی نور عرفان و معرفت - در افکار و - قلب‌هایتان می‌شود.

26- مَنْ تَوَلَّى عَمَلًا وَ هُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَيْسَ لَهُ بِأَهْلٍ، فَلْيَتَبَوَّءْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ.

(تاریخ اسلام: ج 101-120، ص 285)

هر که ریاست و مسئولیتی را بپذیرد و بداند که اهلیت آن را ندارد - در قبر و قیامت - جایگاه او پر از آتش خواهد شد.

27- **إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيُبْغِضُ الْمُؤْمِنَ الضَّعِيفَ الَّذِي لَا دِينَ لَهُ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَنْهَى عَنِ الْمُتَكْرَرِ.**

(وسائل الشیعه: ج 16، ص 122، ح 21139)

همانا خداوند مؤمنی را که ضعیف و بی‌دین است، دشمن می‌داند. سؤال شد: مؤمن ضعیف و بی‌دین کیست؟ پاسخ داد: کسی که نهی از منکر و جلوگیری از کارهای زشت نمی‌کند.

28- **صَدَقَهُ السَّرَّ تَطْفِئُءُ الْحَطِيبِئَهُ، كَمَا تَطْفِئُءُ الْمَاءُ النَّارَ، وَ تَدْفَعُ سَبْعِينَ بَاباً مِنَ الْبَلَاءِ.**

(مستدرک الوسائل: ج 7، ص 184، ح 7984)

صدقه‌ای که محرمانه و پنهانی داده شود، سبب پاکی گناهان است، همان طوری که آب، آتش را خاموش می‌کند، همچنین صدقه هفتاد نوع بلا و آفت را بر طرف می‌نماید.

29- **عَجِبْتُ لِمَنْ يَحْتَمِي مِنَ الطَّعَامِ مَخَافَةَ الدَّاءِ، كَيْفَ لَا يَحْتَمِي مِنَ الدُّوْبِ، مَخَافَةَ النَّارِ.**

(بحار الأنوار: ج 70، ص 347، ح 34)

عجب دارم از کسانی که نسبت به خوردن و خوراک خود اهمیت می‌دهند، تا مبادا مریض شوند ولیکن اهمیتی نسبت به گناهان نمی‌دهند و باکی از آتش‌سوزان جهنم ندارند.

30- **حُبُّ الْجَاهِ وَالْمَالِ يَنْتِثُ التَّفَاقُ فِي الْقَلْبِ، كَمَا يَنْتِثُ الْمَاءُ الْبَقْلَ.**

(تنبيه الخواطر، معروف به مجموعه وزام: ص 264)

علاقه نسبت به ریاست و ثروت، سبب روئیدن نفاق در قلب و درون خواهد شد، همان طوری که آب و باران سبب روئیدن سبزیجات است.

31- **مَنْ أَصَابَ مِنْ إِمْرَأَةٍ نَظْرَةً حَرَامًا، مَلَ اللَّهُ عَيْنِيهِ نَارًا.**

(مستدرک الوسائل: ج 14، ص 270، ح 16685)

هرکس نگاه حرامی به زن نامحرمی بیفکند، خداوند چشم‌های او را پر از آتش می‌کند.

32- **حَسِبُوا أَخْلَاقَكُمْ، وَ أَطَقُوا حَيْرَانَكُمْ، وَ أَكْرَمُوا نِسَائِكُمْ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِقَبْرِ حِسَابِ.**

(أعيان الشیعه: ج 1، ص 301)

رفتار و اخلاق خود را نیکو سازید، نسبت به همسایگان با ملاحظت و محبت برخورد کنید، زنان و همسران خود را گرمی دارید تا بدون حساب وارد بهشت شوید.

33- **الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدَكُمْ مَنْ يَخَالِطُ.**

(أمالی طوسی: ج 2، ص 132، بحار الأنوار: ج 71، ص 192، ح 12)

انسان بر روش و اخلاق دوستش پرورش می‌یابد و شناخته می‌شود، پس متوجه باشید با چه کسی دوست و همنشین هستید.

34- **الصَّدَقَةُ بَعَشْرٍ، وَالْقَرْضُ بِثَمَانِيَةِ عَشْرٍ، وَ صِلَةُ الرَّحِمِ بِأَرْبَعَةٍ وَ عِشْرِينَ.**

(مستدرک الوسائل: ج 7، ص 194، ح 8010)

پاداش و ثواب دادن صدقه 10 برابر درجه، و دادن قرض‌الحسنه 18 درجه، و انجام صله رحم 24 درجه افزایش خواهد داشت.

35- **لَا يَمْرُضُ مُؤْمِنٌ وَلَا مُؤْمِنَةٌ إِلَّا حَطَّ اللَّهُ بِهِ حَطَايَاهُ.**

(جامع الأحادیث: ج 3، ص 89، ح 35، مستدرک الوسائل: ج 2، ص 66، ح 1422)

هیچ مؤمن و مؤمنه‌ای مریض نمی‌شد مگر آن که خطاها و لغزش‌هایش پاک و بخشوده می‌شود.

36- **مَنْ وَقَّرَ ذَا شَبِيهِ فِي الْإِسْلَامِ أُمَّتَهُ اللَّهُ مِنْ فَرْعِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ.**

(کافی: ج 2، ص 658، ح 3، بحار الأنوار: ج 7، ص 302، ح 53)

هر کس بزرگ‌سال مسلمانی را گرمی دارد و احترام کند، خداوند او را در قیامت از سختی‌ها و مشکلات در امان می‌دارد.

37- **كُلُّ عَيْنٍ بَاكِيَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا ثَلَاثَ أَغْيُنٍ: عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ حَشِيئِهِ اللَّهِ، وَ عَيْنٌ غَضَّتْ عَنْ مَحَارِمِ اللَّهِ، وَ عَيْنٌ بَاتَتْ سَاهِرَةً فِي سَبِيلِ**

الله.

(ثواب الأعمال: ص 211، ج 1، بحار الأنوار: ج 46، ص 100، ح 88)
تمامی چشم‌ها در روز قیامت گریانند، مگر سه دسته: 1 - آن چشمی که به جهت خوف و ترس از عذاب خداوند گریه کرده باشد. 2 - چشمی که از گناهان و موارد خلاف بسته و نگاه نکرده باشد. 3 - چشمی که شب‌ها در عبادت و بندگی خداوند متعال بیدار بوده باشد.

38- سَادَةُ النَّاسِ فِي الدُّنْيَا الْأَسْخِيَاءُ، سَادَةُ النَّاسِ فِي الْآخِرَةِ الْآتِقِيَاءُ.
(أعيان الشيعه: ج 1، ص 302، بحار الأنوار: ج 68، ص 350، ح 1)
سرور و سید مردم در دنیا افراد سخاوتمند خواهند بود، و سید و سرور انسان‌ها در قیامت پرهیزکاران هستند.

39- وَ عَظْمِي جِبْرَائِيلُ: يَا مُحَمَّدُ، أَحْيَبُ مَنْ شِئْتَ فَإِنَّكَ مُفَارِقُهُ، وَ أَعْمَلُ مَا شِئْتَ فَإِنَّكَ مُلَاقِيهِ.
(أمالی طوسی: ج 2، ص 203، بحار الأنوار: ج 68، ص 188، ح 54)
جبرئیل مرا موعظه و نصیحت کرد: با هر کس که خواهی دوست باش، بالأخره بین تو و او جدائی خواهد افتاد. هر چه خواهی انجام ده، ولی بدان نتیجه و پاداش آن‌را خواهی گرفت.

40- أَوْصَانِي رَبِّي بِتَسَعٍ: أَوْصَانِي بِالْإِخْلَاصِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ، وَالْعَدْلِ فِي الرِّضَا وَالْعِزِّ وَالْقَصْدِ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنَى، وَ أَنْ أَعْقُو عَمَّنْ ظَلَمْتَنِي، وَ أَعْطِي مَنْ حَرَمْتَنِي، وَ أَصِلَ مَنْ قَطَعْتَنِي، وَ أَنْ يَكُونَ صَمْتِي فِكْرًا، وَ مَنطِقِي ذِكْرًا، وَ نَظْرِي عِبْرًا.
(أعيان الشيعه، ج 1، ص 300، بحار الأنوار: ج 74، ص 139، ضمن ح 1)
پروردگار متعال، مرا به 9 چیز سفارش نمود: اخلاص در آشکار و پنهان، دادگری در خشنودی و خشم، میانه‌روی در نیاز و توانمندی، بخشیدن کسی که در حق من ستم روا داشته است، کمک به کسی که مرا محروم گردانده، دیدار خویشاوندانی که با من قطع رابطه کرده‌اند، و این که خاموشی اندیشه و سخنم، و یادآوری خداوند را، و نگاهم عبرت و پند باشد.

منبع: سایت مرجع فقید آیت‌الله محمدتقی بهجت (ره) با اندکی تغییر